

ESO Cicle Superior EP 15-19 Juny '09	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Col·legi Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 37 CURS 2008/09	

(Dilluns)

A la nostra vida tenim molt ben programades les nostres hores, les nostres setmanes: temps per a treballar, temps per a l'exercici, temps per a la diversió, però...i el temps per a conrear la nostra vida espiritual? Tenim temps per a Déu? I per a una conversa tranquil·la, positiva, enriquidora amb qui estímem ?

Ens passem la vida corrents darrera de coses vanes i fútils, perdem les hores, els minuts, la vida en petiteses, en minúcies que ens absorbeixen (discutir, malpensar, barallar-nos...) i no tenim mai temps per a una estona d'oració, de contacte amb Déu, de concentrar-nos en escoltar un amic, donar un consell a qui ens demana ajuda, etc.

Aturem-nos i reflexionem. Cerquem una solució per a prioritzar allò que ens fa feliços. Dediquem un temps per a Déu, i per a aquells que estímem.

PREGÀRIA:

Senyor, el millor escut contra l'entrada de la impuresa en el meu cor és mantenir-lo ple d'amor. Ajuda'm a ser fort en aquest punt.

És molt difícil escapar del bombardeig d'impuresa, hàbits dolents i desídia que ens envolta en el dia a dia. Sabem que el secret és cuidar la nostra vida interior, fomentar la sensibilitat, ser persones profundes que busquen decididament omplir-se de virtuts. Fes que busquem enèrgicament ser "diferents" al que ens proposen aquells que han deixat que la impuresa i les conductes inadequades els omplin. Amén.

(Dimarts)

Un home tenia penjat en la paret de la seva oficina el següent quadre amb aquesta enginyosa reflexió: "Si el teu Déu és jueu, el teu cotxe japonès, la pizza que tant t'agrada sopar, italiana, el cafè que prens ve de Brasil, les xifres amb les quals fas les comptes són aràbigues, el teu alfabet és llatí... Com t'atreveixes a dir que el teu veí és estranger? Per què no l'acceptes tan naturalment com tots els altres elements? " La Bíblia diu que en essència tots som estrangers a la terra, així que mirem amb bons ulls i un cor gran als que no han nascut aquí.

"No oprimeixis l'immigrant: vosaltres coneixeu prou bé com és la vida dels immigrants, perquè també en vau ser al país d'Egipte" Ex 23, 9

PREGÀRIA:

Tu has vingut perquè pugui merèixer el cel. Tu seràs el meu jutge. Vull presentar-me davant Teu amb una vida plena. Vull oferir-te haver viscut una vida sencera d'entrega, d'encomanar alegria als qui l'han necessitat, de servei sense reserves. No vull penedir-me per no haver aprofitat el temps, incapaç d'estimar i per tant, sense merèixer el Premi. Ajuda'm a aconseguir-ho.

(Dimecres)

Quan la gran biblioteca d'Alexandria es va cremar, diuen que un llibre es va salvar. Però no era un llibre valuós, ni d'una temàtica interessant, així que un pobre home el va poder comprar per pocs diners. A dins, hi va trobar un pergamí que portava el secret de la "pedra de toc". Aquesta era una pedra que convertia qualsevol metall comú en or. Passava inadvertida entre

milers de pedres idèntiques, però mentre la resta eren fredes, aquesta era càl·lida. Llavors, l'home va acampar a la platja i va començar a buscar-la, i cada pedra freda que trobava era llançada al mar (per no equivocar-se i tornar-la a agafar). Van passar mesos i anys, i com que tenia molt interioritzat l'hàbit de llançar-la, no es va adonar i quan va trobar la pedra càl·lida, la va llençar igualment. Evidentment, va tenir un gran disgust, i es va sentir molt frustrat. No hi havia solució. Havia perdut la pedra a la immensitat del mar.

Això passa sovint amb l'oportunitat. Si no estàs ben atent, és fàcil fallar en reconèixer-la quan se'ns presenta, i molt fàcil llençar-la.

PREGÀRIA:

Déu, en la seva Bondat i Amor, va donar a l'home dos regals per a regir i guiar la seva vida: la intel·ligència per a pensar què fer, i la voluntat per a fer realitat tot allò que, amb l'ajuda de Déu, volem realitzar. Fes, Senyor, que pugui disposar de totes dues generosament. Amén.

(Dijous)

Uns amics em van regalar fa uns dies una peça d'alfareria Raku. L'etiqueta explica: "cada peça està feta a mà, un procés que permet que l'esperit de l'artista parli per mitjà de l'obra acabada d'una manera directa i íntima.

Una vegada que cada peça està feta, es col·loca al forn i quan està vermella de tant calor, es llença en una pila de serrin on acaba de fer-se. El resultat és un producte singular, únic en la seva classe, com explica en l'etiqueta de la figureta.

També nosaltres portem la marca de l'Alfarer que ens ha creat, i també l'Artista parla a través de la seva obra d'una manera íntima i personal. Cadascú de nosaltres està format de manera singular i única perquè hem estat creats pel Crist per a fer bones obres, i encara no estem acabats. Hem de passar també pel forn de l'aflicció: cors que pateixen, esperits angoixats, cosos que envelleixen són els processos que Déu utilitza per a acabar la seva obra.

PREGÀRIA:

Sé que tindrè una veritable pluja de dons quan digui Sí al que el Senyor em proposa, i aquest dons m'inundaran quan sigui fidel imitant l'estil de vida que Ell va portar. És cert que puc resistir-me a la gràcia...A diari ho fem quan diem NO.

La resposta lliure a la gràcia de Déu es fa amb les obres, les paraules i els pensaments positius. Amén

(Divendres)

Hem de ser capaços de:

Ser tan forts que res no destorbi la nostra pau mental.

Mirar el costat brillant de tot i fer realitat el nostre optimisme.

Pensar només el millor, treballar només pel millor, i esperar només el millor sempre.

Ser entusiastes amb el que se'ns proposi.

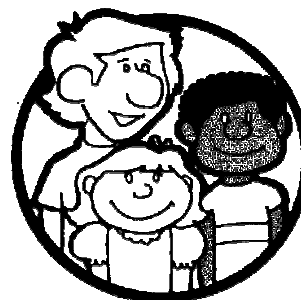
Oblidar els errors del passat i centrar-nos en els guanys del futur.

Lluir un semblant alegre i regalar un somriure a tot aquell amb qui ens trobem.

Intentar millor personalment, analitzant-nos tant que no ens quedi temps per criticar ningú.

PREGÀRIA:

Avui és moment d'examinar què hem construït, maó rere maó, envers la feina ben feta i les bones obres durant aquest curs. Fes que practiqui, Senyor, l'oració diària, veritable ciment que aporta solidesa a la construcció de la meua vida espiritual. Amén

Bon Estiu !